

Diskriminazioaren ahotsak

**Bizkaiko arrazakeriaren egoerari buruzko txostena
Bizkaiko SOS Arrazakeriak 2025. urtean
jasotako datuak**

**“Diskriminazioaren ahotsak- Las voces de la
discriminación “ txostena Eusko Jaurlaritzako Biktimen
eta Giza Eskubideen Zuzendaritzaren dirulaguntza
baten bidez egin da.**

**Argitalpen-data
2025eko abuztua**

**Tokia
Av. Lapurdi 7-Lonja. CP 48012
Bilbao, Bizkaia**

**Egilea
Bizkaiko SOS Arrazakeriaren asanblada**

**Arreta eta salaketa bulegoa (ASB)
Sandra Mosquera Tabares**

**Colaboradora audiovisual
Ana B. Fernández Fernández**

**Maketazioa eta diseinua
Ornella Munar**

Aurkibidea

1. Sarrera.....4
2. Bizkaiko SOS Arrazakeriaren asanblada.....6
3. Ikuspegia.....10
4. Bizkaiko SOS Arrazakeriaren OID -2025eko zifren azterketa.....15
5. Ez- ohiko Erregularizazioa.....24
6. Mundialito misto antiarrazista.....28
7. Zeramika-tailerra “sistema arrazista zalantzan jartzen”30
8. 6. Antiarrazismo partekatu jaialdia.....32
9. Zine-foroa “Ya no estoy aquí”36
10. Ondorioak eta azken gogoetak.....38

1. Sarrera

Aurten ere, SOS Arrazakeria Bizkaiaren Informazio eta Salaketa Bulegoak (OID) urteko txostena aurkezten du: Diskriminazioaren Ahotsak, azken urtean (2025) Bilboko udalerrian erregistratu diren arrazakeria eta diskriminazio egoerak dokumentatu, aztertu eta salatzeke aukera ematen duen tresna.

Dokumentu honen bidez, migratuek, arrazializatuek eta ijitoek jasaten dituzten eskubide-urraketak ikusarazi nahi dira, eta gure auzoetan eta bizi garen lurraldean arrazakeria estrukturalak irautea ahalbidetzen duten dinamika sozial eta instituzionalen azterketa kritikoa egin.

Txosten honek 2025. urtean metatutako esperientzia jasotzen du, aparteko erregularizazioaren onarpenak, gizarteko sektore zabaletan barneratutako gorroto-diskurtsoen hazkundeak, etxebizitza edo erroldatzea bezalako oinarritzko eskubideak eskuratzeko zailtasunek eta agertoki konplexua osatzen duten arrazakeria instituzionaleko praktikek markatutako aldia, eguneroko bizitzan arrazakeriari aurre egiten dioten pertsonei laguntzeko ahaleginak batzen jarraitzea eskatzen duena.

Txosten hau SOS Arrazakeria Bizkaiaren Informazio eta Salaketa Bulegoak (OID) artatutako kasuez elikatzen da. Bulego horretan, zuzeneko laguntza ematen da Bizkaiko lurraldean gertatzen diren eraso eta tratu arrazisten salaketa mobilizatzeko, bai eta laguntza psikosoziala ere arraza-bereizkeria, xenofobia, eskubide-urraketak jasan dituzten edo administrazio-erregularizazioko gaien aurrean orientazioa eskatzen duten pertsonei. Jasotako esperientziek banakako kasuak gainditzen dituzten diskriminazio-ereduak identifikatzeko aukera ematen dute, eta agerian uzten dute polizia-jardueran, administrazio publikoan, etxebizitzarako sarbidean eta auzo-harremanetan ageri den arrazakeriaren egiturazko izaera.

Foto SOS Racismo Bizkaia

Txostenak 2025. urtean zehar gertatutako egoera eta eraso arrazista guztiak biltzen ez baditu ere, azterketarako tresna bat da, aukera ematen duena arrazismoak forma anitz hartzen dituen moduak egiaztatzeko: oinarrizko eskubideak urratzen dituzten praktika instituzionaletatik hasi, eta bizitza sozialaren hainbat esparrutan indarkeria arrazista erreproduzitzen duten eguneroko jarrera eta jokabideetaraino. Txosten hau tresna pedagogiko bat ere bada, migratzaileen, arrazializatuen eta ijitoen eskubideen defentsa sustatzen duena, bai eta esparru publikoan duten zeregin aktibo eta protagonikoa ere; beraz, argitalpen honen bidez, 2025ean eta 2026ean egindako ekintza kolektiboak, sentsibilizazio-kanpainak, jarduerak eta arrazakeriaren aurkako pedagogiak partekatzen ditugu.

2. Bizkaiko SOS Arrazakeriaren asanblada

1992 urtetik Bizkaian arrazakeriaren eta xenofobiaren aurka jarduten duen gizarte-mugimendu izaerako elkarteak gara. Gure egitura asanblearioa, mistoa eta independentea da. Gure asanblada mistoan, arrazakeriaren aurkako aktibismoa subjektu politikoek gidatzen dute: pertsona arrazializatuek, migratuek eta ijitoek. Aldi berean, pertsona zuri arrazializatuek jarrera kritikoa hartzen dute zurtasunaren eta haren hauskortasunaren aurrean, eta aliatu gisa jarduten dute arrazakeriaren aurkako borrokan.

EKINTZARAKO HELBURUAK

Gure gizartean oraindik dirauten arrazakeriaren, xenofobiaren, antigitanismoaren eta kolonialismoaren aurka borrokatzea.

Zurtasunarekin eta jarrera arrazistak elikatzen dituzten estereotipo, aurreiritzi eta estigmekin haustea.

Arrazakeriaren aurkako borroka feminista ere bada; horregatik, zaintzak erdigunean jartzen ditugu, espazio seguruak sortuz eta emakumeen aurka askotariko indarkeriak eragiten dituen sistema patriarkalaren egiturak zalantzan jarritz, benetako genero-berdintasuna eragozten baitute

Arrazakeriaren aurkako borroka ekintza kolektiboko mugimendu gisa ulertzen dugu, non pertsona guztiek norabide berean egin behar dugun aurrera: arraza-berdintasunerantz eta dekolonialitaterantz.

Eskubideen eta aukeren berdintasuna defendatu eta sustatzea.

EKINTZARAKO PRINTZIPIOAK

Interseksionalitatea: arrazakeriaren aurkako ekintza eta eragin estrategiaren zeharkako ikuspegi gisa.

Arraza-berdintasuna: borroka kolektiboaren helburu gisa.

Aniztasuna: pentsamendu, ideia, jatorri eta kulturen aniztasuna balioetsiz.

Horizontaltasuna: asanbladetan, laguntza- eta hezkuntza-esparruetan nahiz beste kolektiboekin egiten den lanean.

Aitortza: pertsona arrazializatuak, migratuak eta ijitoak arrazakeriaren aurkako borrokaren subjektu politiko gisa aitortzea.

VI. Antirrazismo partekatu jaialdia egindako kartela

BATZORDEAK

Komunikazioa

Salaketen, adierazpenen, iritzi-artikuluaren, jardueren, ekitaldien eta prentsa-oharren argitalpena eta zabalkundea koordinatzen ditu. Era berean, arrazakeriaren aurkako sentsibilizazio-kanpainak proposatu eta garatzen ditu. Hedabide nagusiak Bizkaiko SOS Arrazakeriaren sare sozialak eta webgunea dira, baita prentsa eta irratia ere.

Salaketa eta eragina

Gure bulegora iristen diren arrazakeria- eta xenofobia-kasuak aztertu eta laguntzen ditu, haien konplexutasun osoa kontuan hartuta. Biktimak bakoitzarekin batera, kasu bakoitzari egokitutako erantzun edo erreparazio publikoa, juridikoa edo administratiboa bilatzen da, justizia-, erreparazio- eta ez-errepikapeneko neurriak sustatzeko.

Hezkuntza eta pedagogia

Arrazakeriaren aurkako prestakuntza-ekintzak garatzen ditu hezkuntza formaleko zein ez-formaleko testuinguruetan. Hausnarketan eta ikaskuntza kolektiboan oinarritutako sentsibilizazio-guneak sortzen ditu, benetako berdintasuna sustatzeko. Halaber, hezkuntzaren, pedagogiaren eta arrazakeriaren aurkako praxiaren inguruko ikerketa sustatzen du.

Feminismo dekoloniala

Generoaren, klasearen eta arrazaren kategoriak ikuspegi intersekzionaletik txertatzen eta artikulatzen ditu arrazakeriaren aurkako praktika politikoetan. Asanbladako emakumeek antolatzen dute, eta migratutako, arrazializatutako eta ijito emakumeen esperientziak partekatzeko analisi-, hausnarketa- eta ikaskuntza-guneetara zabaltzen da. Era berean, mugimendu feministaren mobilizazioen eta salaketen antolaketa parte hartzen du.

Sareak eta elkarte-sarea

Arrazakeriaren aurka jarduten duten erakunde, elkarte, kolektibo eta pertsonekin sareko lana sustatu, dinamizatu eta artikulatzen du. Bizkaiko eta Estatuko elkarte-sarearekin elkarlanean aritzeak elkarren arteko babesa sendotzea eta arrazakeriaren aurkako lana modu kolektibo eta zeharkakoan indartzea ahalbidetzen du.

3. Ikuspegia

ERROLDAREKIKO ESPEKULAZIOA

Etxebizitzaren prezio altuak eta hura eskuratzeko zailtasunak nahikoa ez balira bezala, etxebizitzaren arloko arrazakeriari erroldaren inguruko espekulazioa gehitzen zaio, eta egoera are gehiago larritzen da. Biktima nagusiak, beti bezala, pertsona migratuak eta arrazializatuak dira.

Bizkaian (eta Estatu osoan) erroldaren inguruko espekulazioak pertsona migratuek administrazio-aitortza eraginkorra lortzea oztopatzen jarraitzen du, eta, ondorioz, baita oinarrizko eskubideak baliatzeko aukera ere.

Erroldan izena ematea ez da administrazio-izapide hutsa; auzotar gisa aitortuak izateko eta funtsezko zerbitzu publikoak eskuratzeko ezinbesteko baldintza da.

Hala ere, kasu askotan, premia hori gehiegizko ordainketak ezartzeko erabiltzen da. Praktika horrek erroldatu beharra duten pertsonak zaugarritasun-, mendekotasun- eta segurtasun-gabezia handiagoko egoeran jartzen ditu.

Nahitaezkoa eta ezinbestekoa den administrazio-premia batekin espekulatzen da, eskubideetarako sarbidea merkantzia bihurtuz. Erroldatzeko aukera ukatzeak edo hori ahalbidetzearen truke dirua eskatzeak bazterketa-modu bat dakar, eta prekaritatea nahiz zaugarritasuna areagotzen ditu.

Gainera, egoera horiek pertsona migratuek lurralde honetan bizitzeko, etxebizitza alokatzeko edo komunitatearen parte gisa aitortuak izateko duten zilegitasuna zalantzan jartzen duten estereotipo arrazistek zeharkatzen dituzte.

Horren ondorioz, oinarrizko eskubideak urratzen dira eta administrazioaren bidezko ikusezintasuna indartzen duten mekanismoak sendotzen dira.

Erakunde publikoek erroldatze eraginkorra bermatu behar dute, gehiegikeriak jazartu eta eskubide horretarako sarbide berdinzalea eragozten duten oztopo guztiak ezabatu.

Errolda ezin da espekulaziorako tresna bihurtu; aitzitik, duintasuna, berdintasuna eta aitortza bermatzeko tresna izan behar du.

ESKUIN MUTURRAREN GORAKADA

Eskuin muturreko diskurtsoen gorakadak migrazioa aitzakia gisa erabiltzen du pertsona migratuen eta arrazializatuen kriminalizazioa elikatzeko. Horren bidez, bazterturiko auzoen estigmatizazio sakona sustatzen da, hain zuzen ere biztanleria horren zati handiena bizi den auzoena.

Sare sozialetako profil jakin batzuen bidez —Bilboko auzoetako kontuak, hala nola vecinosdedosdemayo eta vecinosdecortes Instagramen—, migrazioa, segurtasun falta eta kriminalitatea modu sistematikoan lotzen dituzten mezuak zabaltzen dira. Baina kontakizun horiek ez dira kasualitatez sortzen; auzoa gentrifikatzeko estrategia sozial eta politiko argi bati erantzuten diote. Hiriguneko eremu batean kokatzen denez, eta bertara abiadura handiko trena (AHT) iristea aurreikusita dagoenez, lurzoruaren balioa handitzeko asmo argia dago. Hirigintza-eragiketa horrek etxebizitzaren prezioa garestituko du ezinbestean, eta pertsona migratuak auzotik kanporatzeko, espazioarekin espekulatzeko eta auzoa klase burgesentzat soilik eskuragarri dagoen ingurune bihurtzeko mekanismo gisa jardungo du.

Kontu horien eta prestigioa kentzeko kanpaina horren atzean interes oso zehatzak dituzten hiru eragile nagusiren arteko aliantza dago: batetik, VOX bezalako alderdi politikoak, gorroto-diskurtsoa zabaltzea, gizartearen ezinegona instrumentalizatzea eta xenofobiaren bidez etekin elektoralak lortzea helburu dutenak; bestetik, auzoko burgesia txikiko sektoreak (etxebizitza eta lokal ugariaren jabe direnak), beren ondasunen balioa handitu eta higiezinaren merkatuarekin espekulatuz etekin ekonomiko handiagoak lortu nahi dituztenak; eta, azkenik, interes horien bozgorailu bihurtzen den auzotar antolatuen sektore bat, auzoaren abandonuaren erantzukizun osoa pertsona zaurgarrien gain uzten duena, erakundeei erantzukizunak eskatu ordez.

Diskurtso horiek, beraz, ez diete erantzuten prekaritatearen, pobrezia-aren, auzoen narriaduraren edo etxebizitza faltaren benetako arrazoiei; aitzitik, erantzukizuna bazterketa-egoera larrienean dauden gainjartzen dute. Pertsona migratuak mehatxu gisa eraikitzeak susmoan eta kontrol sozialean oinarritutako praktikak legitimatzeko balio du, eta, aldi berean, egiturazko benetako arrazoiak ezkutatzeko: higiezinaren espekulazioa, lan-prekaritatea eta politika publikoen utzikeria.

Gainera, kontakizun mota horiek estereotipo arrazistak, xenofoboak eta islamofoboak indartzen dituzte. Sare sozialetan etengabe zabaltzen diren mezu alarmistek arrazakeriaren normalizazioa areagotzen dute, eta gero eta autoritarioagoak eta baztertzaileragoak diren jarrera politikoei bidea irekitzen diete.

Kriminalizazio horrek ondorio material eta gizatiar oso argiak ditu: auzoaren estigmatizazioa areagotzen du, etxebizitza duina lortzea errotik zailtzen du, zaintza soziala indartzen du, pertsona migratu eta arrazializatuak kanporatzea justifikatzen du eta duintasuna urratzen du zuzenean.

MANTEROEIKO ARRAZAKERIA INSTITUZIONALA

Manteroen aurkako polizia-indarkeria arrazista pertsona migratuen eta arrazializatuen kriminalizazio instituzionalaren beste adierazpen bat da. 2025ean eta 2026aren hasieran, manteroen aurkako polizia-operazioak, konfiskazioak eta errepresioa areagotu egin dira. Gehienak egoera zailetan bizi diren gazte migratuak dira, eta egoera horrek tentsioak eta salaketak eragin ditu. Kaleko salmenta, lan-merkatu formaletik baztertuta geratzearen eta Atzerriarren Legeak ezartzen dituen oztopoen aurrean bizirauteko estrategia gisa garatzen den jarduera izanik ere, jazarpenaren logikatik tratatzen da.

Lan-, gizarte- eta administrazio-alternatibak bermatu beharrean, etengabeko identifikazioekin, salgaiak kentzearekin, isunekin, larderiarekin eta neurrigabeko polizia-presentziarekin erantzuten da.

Praktika horiek ezin dira egiturazko arrazakeriatik bereizita ulertu; izan ere, bereziki pertsona migratu eta arrazializatuak eragiten diete, batez ere pertsona beltzei, espazio publikoan susmagarri edo zilegitasunik gabeko pertsona gisa seinalatzen baitira.

Manteroen aurkako polizia-jardunak haien prekaritatea areagotzen du, zigorrak jasateko arriskua handitzen du eta haien administrazio-nahiz ekonomia-zaugarritasuna larriagotzen du.

Gainera, jazarpen horrek irudi kriminalizatua eraikitzen laguntzen du, bazterketa-testuinguru batean beren bizitza aurrera ateratzeko bitartekoak baino bilatzen ez dituzten pertsonen inguruan.

Indarkeria instituzional hori eguneroko arrazakeriaren beste adierazpen batzuei gehitzen zaie, hala nola etxebizitza, enplegua, errolda eta gizarte-babesa eskuratzeko zailtasunei.

Erantzun publikoak ezin du polizia-kontrolera mugatu; eskubideen aitortzan, erregularizazioan, lan-aukera duinak eskuratzeko aukeran eta gehiegikerien aurkako babesean oinarritu behar du.

Manteroen kriminalizazioak ez du egiturazko arazo bakar bat ere konpontzen; aitzitik, bazterketa legitimatzen du eta espazio publikoan indarkeria arrazistaren normalizazioa indartzen du. Beharrezkoa da praktika horiek salatzea eta pertsona guztien duintasuna, segurtasuna eta eskubideak bermatuko dituzten politika publikoak exijitzea, haien jatorria edo administrazio-egoera edozein dela ere.

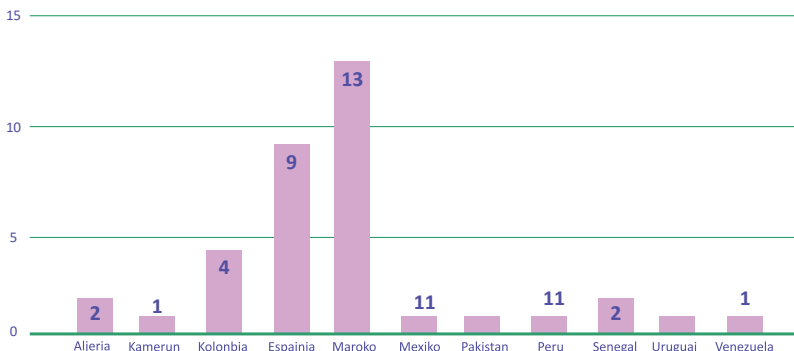

Imagen cedida por Manteroeekin bat

4. Bizkaiko SOS Arrazakeriaren OLD-2025eko zifren azterketa

2025. urtean, Bizkaiko SOS Arrazakeriaren informazio- eta salaketa-bulegoak (OID) 39 arreta eman zituen guztira. Hainbat pertsona hainbat arrazoirengatik hurbildu ziren, dela salaketa bat jartzera, dela administrazioa erregularizatzeko prozesuei buruzko informazioa jasotzera, dela hainbat izapideren aurrean orientazioa jasotzera, jarraian zehazten den bezala:

Herritartasun

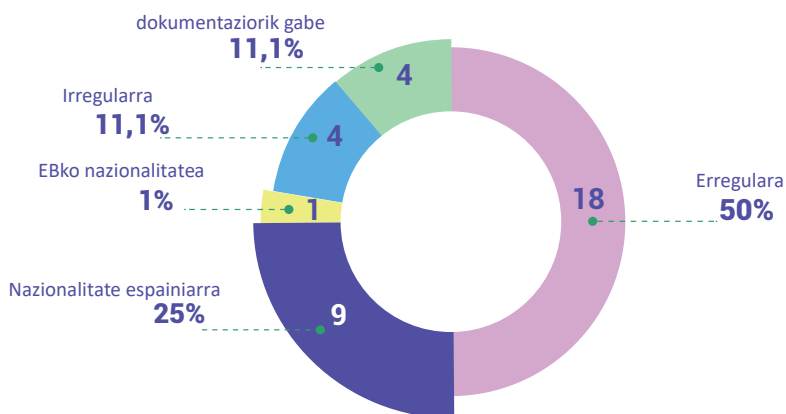

Maroko eta Kolonbia dira Bizkaiko SOS Arrazakeriaren Informazio eta Salaketa Bulegora orientazio bila edo salaketa bat jartzera joan ziren pertsonen jatorrizko herrialde nagusiak.

Era berean, esanguratsua da OIdera jo zuten espainiar nazionalitateko pertsonen kopurua. Garrantzitsua da aipatzea

talde horretan sartzen direla bai nazionalitate espainiarra eskuratu duten pertsona migratuak, bai Estatu espainiarrean jaiotakoak, markagailu fenotipiko ez-zuriak dituztenak. Bi kasuetan, nazionalitatea eskuratzeko edo Espainiako Estatuan jaio izanak ez du eragotzen pertsona horiek arrazializatuak eta diskriminatuak izaten jarraitzea, eta hori hainbat faktorek eragiten dute, hala nola fenotipoak, jatorri etnikoak, generoak, klase sozialak, hizkuntzak, azentuak, larruazalaren koloreak, erlijio-sinesmenek edo jatorriak.

zein da zure administrazio-egoera?

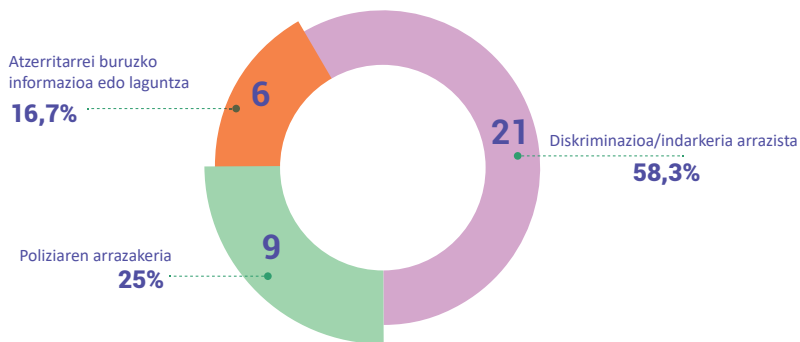

2024ko txostenean jasotako datuetan bezala, 2025ean ikusten da administrazio-egoera erregularrean dauden pertsonak eta Espainiako nazionalitatea dutenak izan zirela Informazio eta Salaketa Bulegora (OID) gehien jo zutenak orientazioa eskatzeko edo salaketa jartzeko. Aitzitik, egoera administratibo irregularrean dauden pertsonak, diskriminazio eta arrazismo instituzionaleko hainbat modu jasateko arrisku handiena duten kolektiboetako bat izan arren, neurri txikiagoan salatzen jarraitzen dute.

Salatzeko gogo gutxiago horrek zerikusia izan dezake administrazio-egoera irregularrean dauden pertsonak bizi dituzten kalteberatasun-egoera ugariekin. Horien artean daude lan-prekarietatea eta enpleguan bermerik ez izatea, bizitegi-bazterketako edo etxegabetasuneko egoerak, eta atzerriartasun-prozedurekiko mendekotasuna, haien administrazio-egoera erregularizatzeke.

Horri beste faktore batzuk gehitu behar zaizkio, hala nola, beren eskubideen eta salaketa-mekanismoen ezjakintasuna, indarkeria arrazisten normalizazioa errazten duten botere-harremanak, salaketaren ondorio posibleen beldurra, eta denbora gutxi izatea, jarduera nekagarriak egiten baitituzte inolako bermerik eta lan-eskubiderik gabeko diru-sarrerak sortzeko.

Bertaratzeko arrazoia

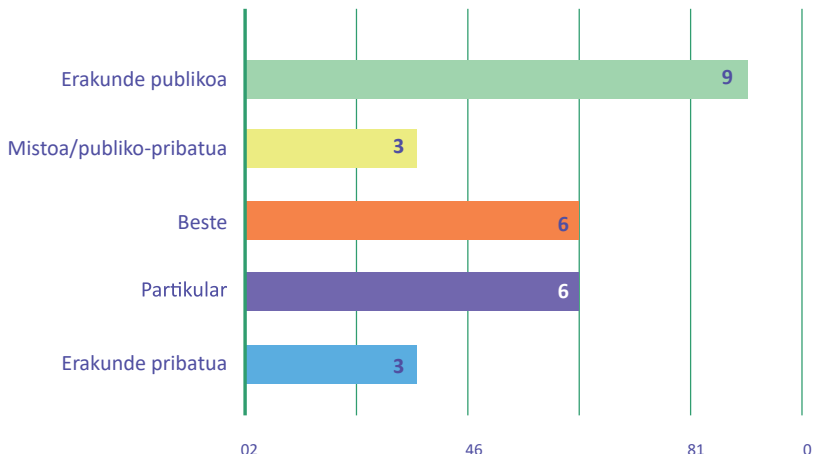

Bizkaiko SOS Arrazakeriaren Informazio eta Salaketa Bulegoak (OID) 2025ean jasotako testigantzek agerian uzten dute poliziaren arrazakeriak esku-hartze zehatz bakoitzetik haratago doan eta haren eguneroko bizitza baldintzatzen duen eragina duela. Salaketek identifikazio errepikatuak (etnia-profilaren arabera), larderiazko jarduerak, eraso fisikoak, irain arrazistak eta mehatxuak deskribatzen dituzte. Era berean, eskubideak gauzatzeko zailtasunak islatzen dituzte, hala nola polizia-jarduera bat grabatzea, agenteak identifikatzeko eskatzea edo haien gizateriaren aurkako indarkeria sistematikoa eragozten duen babes eraginkorra eskuratzea.

Oro har, polizia-indarkeriari buruzko salaketak esperientzia horiek errepikatzeak beldurra sortzen duela erakusten dute ertzaintzaren mesfidantza eta segurtasun ezaren pertzepzioa espazio publikoetan iraunkorra. Eragindako pertsonentzat, identifikatuak, zigortuak edo atxilotuak izateko etengabeko arriskua eragina du hirian mugitzeko moduan, mugatu egiten du haien parte-hartzea komunitate-bizitzan, eta ziurgabetasuna erasten die haren prozesuei integrazioa. Esperientzia horiek ondorioak dituzte migratutako eta

arrazializatutako pertsonen egonkortasun pertsonalean eta berme juridiko mugatuetan, eta eragin negatiboa dute pertsona horien bizi-proiektuetan eta Bizkaian haien eskubideak erabat gauzatzean.

Aragile diskriminatzailea

Bizkaiko SOS Arrazakeriaren Informazio eta Salaketa Bulegoak 2025ean artatutako kasuek agerian uzten dute erakunde publikoak direla arraza-bereizkeria egiten duten eragile nagusietako bat. Horren ondorioz, eskubide eta zerbitzuetarako sarbidea ukatzen da, eta egoera horrekin batera jarrera arrazistak eta xenofoboak agertzen dira maiz. Hainbat kasutan, praktika horiek Bizkaiko SOS Arrazakeriaren OI Dera joan ziren pertsonak aurrez aurre duten gizarte-bazterkeria sakontzen dute. Era berean, errolatzea modu eraginkorrean izapidetzeari uko egiteak are larriagoa egiten du egoera hori. Diskriminazioa areagotu egiten da, bereziki, gaztelaniaz hitz egiten ez duten edo erraz menderatzen ez duten pertsonen kasuan, eskubide, zerbitzu eta baliabide publikoak eskuratzeko oztopo handienei aurre egiten baitiete.

Bestalde, partikularrek egiten duten arrazakeria eguneroko arrazakeriaren adierazpenik iraunkor eta normalizatuenetako bat da oraindik ere. Auzokideen arrazakeria etxebizitzaren inguruan

gertatzen den adierazpen kezkarria da, segurtasuna eta ongizatea bermatu beharko lituzkeen gunea.

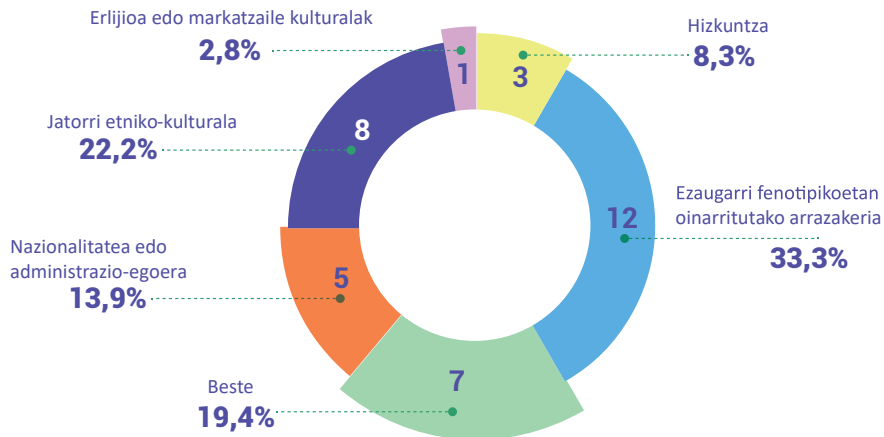
Erregistratutako egoerek eredu komun bat erakusten dute: etengabeko jazarpena, mehatxuak, irain arrazistak, eraso fisikoak eta mekanismo instituzionalak erabiltzea pertsona migratuak eta arrazializatuak jazaritzeko edo higatzeko. Hainbat kasutan, auzogatazkak bizikidetzaren ohiko desadostasunak gainditzen ditu, eta diskriminazio-osagai argia hartzen du, non pertsonen jatorria edo etnia- eta arraza-kidetasuna indarkeria arrazista bihurtzen den.

Dokumentatutako gertakarien artean, bizilagunen mehatxu- eta jazarpen-egoera luzeak daude, Ertzaintzara behin eta berriz deituz familia migratu baten errepresio eta kriminalizazio modu gisa.

Era berean, alokairu-kontratuen amaiera aurreiritzi arrazistek eragiten duten kasuei erantzun die OIDk, eta agerian utzi du diskriminazioak etxebizitza duin batean bizitzeko eskubidea zailtzen duten bizitegi-bazterketako mekanismoen bidez ere jarduten duela.

Kasurik larrienetan, auzokideen arrazakeria indarkeria fisikoaren bidez eta irain arrazisten bidez agertzen da. Bizkaiko SOS Arrazakeriaren OIDak eraso-salaketak jaso ditu. Horietan, diskriminazio-modu desberdinez gain, salatzaileek bultzadak eta lesioak jasan dituzte, eta agerian utzi du gorroto-diskurtsoa arrazializatutako pertsonen osotasun fisikoaren aurkako zuzeneko indarkeria bihur daitekeela.

Erasoari buruz hautemandako motibazioa

Pertsona berberen gainean behin eta berriz egindako polizia-kontrolak, indarra neurriz kanpo erabiltzeak, irain arrazistek, dokumentazioa konfiskatzeak eta jarduera arbitrarioek erakusten dute salatzaileek etengabeko susmoa dutela beren ezaugarri fenotipikoekin eta jatorri etno-kulturalarekin, delitu-jokabideekin edo legez kanpoko jokabideekin baino gehiago. Eragile berberak pertsona berberen gaineko jarduerak errepikatzeak eta esplizituki arrazistak diren adierazpenak erabiltzeak arraza-profilamenduko praktikak indartzen dituzte.

Eredu hori ez da polizia-eremura mugatzen, beste erakunde publiko eta pribatueta ere hedatzen baita. Gizarte-zerbitzuetan mespretxuzko tratuatik eta eskubideak ukatzeagatik salaketek islatzen dute jatorriari eta ezaugarri fenotipikoei lotutako aurreiritziek eskubideak eskuratzea eta jasotako arretaren kalitatea baldintzatzen dituztela. Oro har, kasuek agerian uzten dute OI Den salatutako arrazakeria egiturazko logika baten ondorio dela; logika horretan, pertsonen ezaugarri fenotipikoek eta jatorri etno-kulturalak areagotu egiten dute kontrol, susmo, tratu txar eta eskubide-urraketen esposizioa, eta agerian uzten dute poliziaren, erakundeen eta auzoen arrazakeriak bere horretan dirauela.

Diskriminazioaren ahotsak

“Emakume marokoarra naiz. Gaztelaniaz ez dut ondo hitz egiten, eta duela bi urte inguru bizi naiz Bilbon. Ez dut egoitza-baimenik.

Arazo larri bat dut etxebizitzarekin. Ez dut alokairurik aurkitzen eta, bat aurkitzen dudanean, errolda-ziurtagiririk eta kontraturik gabe izaten da. Ia beti logelak bakarrik aurkitzen ditut gizonekin partekatzeke; ez dut ostaturik aurkitzen emakumeekin. Ez daukat beste aukerarik, baldintza horiek onartzen ez baditut kalean geratuko bainaiz.

Espainiara iritsi nintzenetik jazarpen-egoerak bizi izan ditut, alokatzen nituen gizonak nire egoeraz baliatzen zirelako eta nirekin beste asmo batzuk zituztelako.

Azkenekoan gela bat aurkitu nuen gizon baten etxean. Han bizi izan nintzen bolada batean, baina gero ondoezik sentiarazten ninduen moduan hurbiltzen hasi zitzaidan. Nik errefusatu egiten nuen, eta, haren iradokizunak onartu ez nituenez, etxetik bota nahi izan ninduen. Kontraturik egin ez zidanez eta erroldatzen ere utzi ez zidanez, erabat babesik gabe nengoen.

Gainera, ez zidan astirik eman bizitzeko beste leku bat bilatzeko. Ezin nintzela egun batetik bestera joan esan nionean, indarrez botatzen saiatu zen. Gero poliziari deitu eta labana batekin mehatxatu nuela esan zien. Gezurrezko salaketa jarri zidan etxetik bota nintzaten.

Polizia iritsi zenean, bere bertsioa entzun zuen. Nik zailtasunak nituen espainolez hitz egiteko, eta ezin nuen neure burua defendatu, ezta benetan gertatu zena azaldu ere. Ondorioz, agenteek indarkeriaz tratatu ninduten, gaizkile bat banintz bezala. Gertatu zen guztiak asko eragin zidan maila psikologikoan eta emozionalean”

Duela denbora bat, semea futbol partidara eramaten nuenean, autobusaren zain geunden, eta gizon batek begiratu eta esan zigun nire semea ez dela espainiarra eta bere herrialdera joan behar duela jokatzera “. Eta nik erantzun nion jaun honi esanez nire semea hemen jaio dela eta hemengoan eskubide berak dituela.

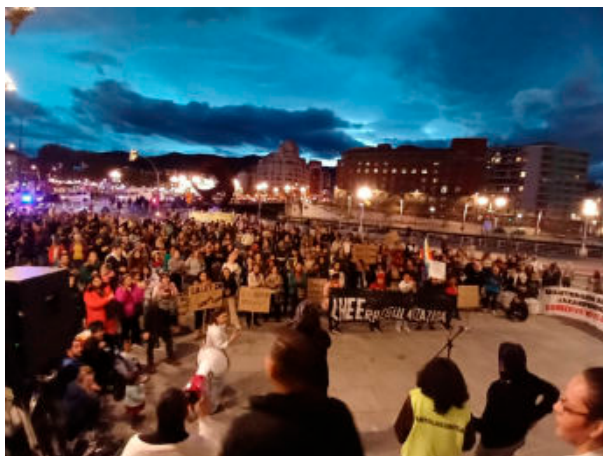
“Gurutzetako Ospitalean praktikak egiten ari nintzela, gaixo bat garbitzen ari nintzela eta atzerritarra nintzela eta nire herrialdera lanera joan behar nuela esan zidanean, bera baino espainiarragoa nintzela esan nion, hemengo erakundeak errespetatzen eta guztiak errespetatzen ari nintzelako”

Diskriminazioaren ahotsak

“Gizarte-langilearekin batera joan nintzen baloraziora, genero-indarkeriaren biktima nintzela, eta, ulertuta sentitu beharrean, egoera birbiktimizatzaile eta diskriminatzaile gisa sumatu nuen. Nire kontakizuna zalantzan jartzen zela sentitu nuen, ez zela ulertzen nire ahultasun egoera eta ez nintzela behar nuen arreta sentikor eta egokitua jasotzen ari.

Babesa bilatu nuen, babestuta sentitu nintzen eta niretzat oso zaila izaten ari zen prozesu bati aurre egin ahal izan nion”

5. Ezohiko Erregularizazioa

2005ean izan zen Espainiako Estatuan pertsona migratuen azken erregularizazio handia, José Luis Rodríguez Zapateroren gobernuaren garaian. Prozesu haren bidez, gutxi gorabehera 576.506 pertsonari legezko bizileku-baimena¹ eman zitzaien. Azpimarratu behar da, hala ere, ez zela gertaera isolatua izan; izan ere, aurretik ere hainbat erregularizazio egin ziren, 1986an, 1991n, 1996an, 2000n eta 2001ean.

Testuinguru historiko horrek aukera ematen du ulertzeko 2026an planteatutako erregularizazioa ez dela aparteko edo salbuespenezko neurria, baizik eta Espainiako migrazio-politikaren ibilbidean dagoeneko existitzen den joera baten barruan kokatzen den beharrezko neurria.

Era berean, Espainiako Estatuan bizi, lan egin, ikasi eta gizarteari

1. Ministerio de Inclusión, Seguridad y Migraciones, Preguntas y respuestas sobre regularización, 2026

ekarpena egiten dioten milaka pertsona migraturen legeztatze-eskubidearen aldeko borrorak, gutxienez, 2020. urtera egiten du atzera. **#RegularizaciónYa** lelopean, hainbat kolektibo migratuk eta arrazakeriaren aurkako erakundek indarrak batu zituzten lurraldean legezko aitortzarik gabe bizi diren pertsonen egoera ikusgarri egiteko. Sei urtetik gorako mobilizazio iraunkor horrek aurrera egin du, eta aurrean aurrerapen esanguratsuak lortzea ahalbidetu du.

Baina nola lortu da?

#Erregularizazioaorainmugimendua ² COVID-19aren pandemiak mundu mailan eragin zuen testuinguruan sortu zen. Une hartan, pertsona migratuek lehendik ere pairatzen zituzten egiturazko arazoak agerian geratu ziren. Urte horretan bertan, 2020an, gutun bat bidali zitzaion Gobernuari, zenbait kolektiboren 1.200 sinadura ingururen babesarekin. Gutun horretan, atzerriartasun-izapideak arintzeko eskatzen zen, bai eta asilo-eskaeren kudeaketa eta ebazpena hobetzeko ere.

Harrezkero, mobilizazioak ez du etenik izan. Lehen mugarri garrantzitsuetako bat 2020ko irailean Legez Besteko Proposamen (LGP) bat aurkeztea izan zen. Hainbat alderdi politikok, tartean PSOEak, proposamena atzera bota zuten. Uko horrek, ordea, mugimendua desanimatu beharrean, kolektiboak ahaleginak. areagotzera eta aldarrikapenak zabaltzera bultzatu zituen; auzia Europako Parlamentura ere eraman zuten, erregularizazioaren beharra berriro mahai gainean jarritz.

Urte hauetako lan iraunkorrak 2024an eman zituen lehen fruituak: Legez Besteko Proposamen berri bat onartu eta Diputatuen Kongresuan izapidetzeko onartu zen, eta horrek haren parlamentu-izapideari jarraipena emateko bidea ireki zuen.

Azkenik, 2026ko urtarrilean, akordio bat lortu zen, eta haren ondorioz ezohiko erregularizazioa onartu zen. Horrela, sei urte baino gehiago iraun zuen borroka kolektibo baten mugarri historikoa ezarri zen.

2. Movimiento Regularización Ya, [RegularizaciónYa.com](https://www.regularizacionya.com).

Zein erronka izan ditu ezohiko erregularizazio honek?

Hauek dira prozesu berri honetan agertu diren egoera eta erronka nagusietako batzuk:

1. BOEren argitalpen ofizialaren zain egotea: ➡ ziurgabetasuna eta horrek pertsona migratuengan dituen ondorioak.

2. BOEko arau batzuen anbiguotasuna:

 Segurtasun juridikorik eza.

 Egondia egiaztatzeko irizpideen argitasun falta.

 Eskatzen diren lan-baldintzei buruzko zalantzak.

 «Integrazio» kontzeptuaren definizioaren inguruko zalantzak.

 Dokumentazio jakin baten baliozkotasunari buruzko zalantzak.

 Administrazio-epeak eta asilo-eskatzailen egoeraren inguruko ziurgabetasunak.

3. Administrazio-arazoak, bai jatorrizko herrialdeetan bai harrera-herrialdean; besteak beste, dokumentu ofizialen iraungitzea.

4. Atzerritartasun-sistemaren kolapsoa, eta horren ondorioz, atzerritartasun-prozesuan laguntzeko erakundeen parte-hartzea ireki izana.

5. kalteberatasun-txostena, prozesua moteltzen duen eta kontraesankorra den baldintza burokratiko gisa; izan ere, administrazio-egoera irregularrean dauden pertsonak kalteberatasun-egoeran daude.

Zer egin du Bizkaiko SOS Arrazakeriak?

Egoera horri erantzuteko, Bizkaiko SOS Arrazakeriak beste kolektibo batzuekin elkarlanean jardun du, hala nola Emakume Migratu kolektiboarekin, baita kausarekin konprometitutako banakako pertsonekin ere.

Informazioa biltzearen eta aholkularitza juridikoa eskaintzearen bidez, bulegora hurbildu diren pertsonen babes, orientazioa eta zalantzak argitzeko laguntza eman zaie. Horrez gain, dokumentazioa berrikusi eta prestatzen lagundu da, eta eskaerak aurkezteko hitzorduak kudeatzeko lana ere egin da.

6. Mundialito misto antiarrazista

2025eko irailaren 13an, larunbatez, VIII. Mundialito Misto Antirrazista ospatu zen, SOS Arrazakeriak eta gizarte-sareko beste hainbat erakundek elkarlanean urtero antolatzen duten topaketa. Ekitaldiak kirola tresna metodologiko eta hizkuntza unibertsal gisa erabiltzen du arrazakeriarik eta indarkeriarik gabeko lurraldeak aldarrikatzeko. Horrela, indarkeria matxistarik, arrazistarik eta LGTBQI+fobiarik gabeko espazio herrikoi, seguru, misto, familiar eta kulturartekoa sendotzea lortu du.

Kirol-lehiaketetatik harago, jardunaldiak komunitatea indartzeko funtsezko jarduera-programazio zabala eskaini zuen. Horien artean, arrazakeriaren aurkako tresnei buruzko tailer bat egin zen, parte-hartzaileei arrazakeriaren aurkako borrokaren oinarritzko helburuak identifikatzeko, borroka hori babestu eta kolektibo gutxituen eskubideen alde defendatzeko oinarritzko tresnak eskaintzeko. Halaber, herri-bazkari solidario bat antolatu zen, bertaratutako guztiekin janaria partekatzeko eta elkarrekin ospatzeko aukera emanez; collage eta zianotipia tailer bat ere egin zen, memoria bisualaren bidez adierazpenerako eta erreparaziorako gune bat eskainiz; eta arrazakeriaren aurkako azoka bat antolatu zen, hainbat proiektu eta ekimenen lana ikusgarri egin, balioan jarri eta haien ekonomia babesteko.

Erakunde antolatzaileek jardunaldia egiturazko arrazakeria salatzen duen plataforma gisa antolatu zuten, arazo horren ondorioz bizia galdu duten pertsonen memoria ikusgarri eginez. Azkenik, topaketak premiazko aldarrikapen politiko bateratua egiteko balio izan zuen, erakundeei zuzendua: gaur egun administrazio-egoera irregularrean dauden milaka pertsonentzat ezohiko erregularizazioa behin betiko onartzea.

7. Zeramika-tailerra: sistema arrazista zalantzan jartzen

Artea adierazpen eta aldarrikapen modu gisa, oraingoan zeramikaren bidez.

Violeta Infante zeramikagile txiletarraren hitzetan: «Lokatza da, agian, oroimena gordetzen duen material bakarra, eta egosi ondoren ere, pitzatu egin daiteke bere jatorrizko formaren bila».

Lokatza oroimen eta erresistentzia migratzailearen metafora gisa, eta artea horren adierazpen gisa. Premisa horri lotuta, otsailaren 28an, larunbatean, zeramika tailerra egin zen SOS Arrazakeria Bizkaiaren bulegoan, migratutako/arrazializatutako 21 pertsona inguru bildu ziren, gehienak emakumeak. Jarduera goizeko 10:30etan hasi zen, eta arratsaldeko 14:00ak aldera amaitu zen. Violeta Infante taileristak eman zuen, Txilen jaiotako bilbotarra, zeramikan aditua eta kolonaurreko artearen defendatzailea.

2026ko otsailaren 28an, larunbatean, zeramika-tailerra egin zen SOS Arrazakeria Bizkaia-ren bulegoan. Guztira 21 pertsona migratu eta arrazializatu inguru bildu ziren, gehienak emakumeak. Jarduera goizeko 10:30ean hasi eta 14:00ak aldera amaitu zen. Tailerra Violeta Infante-ek eman zuen: Txilen jaiotako, zeramikan aditua eta Kolonaurreko artearen defendatzailea.

Tailerraren hasieran hainbat galdera plazaratu ziren, eta guztien artean oihartzun handiena izan zuena hau izan zen:

Zergatik egin jarduera hau, eta zer lotura du arrazakeriaren aurkako borrokarekin?

Kolonaurreko artea bere osotasunean arte gisa aitortu behar dela abiapuntutzat hartuta, Abya Yalako jatorrizko herriek espainiarrak iritsi aurretik sortutako adierazpen material eta sinbolikoen multzo gisa uler dezakegu. Pieza horiek apaingarri hutsak baino askoz gehiago dira; memoria, espiritualtasuna eta lurraldearekiko lotura sakona gordetzen dituzte. Horien bidez, komunitateek beren kosmobisioa, bizimoduak eta ezagutzak adierazten zituzten.

Kolonaurreko artea egitea eta aitortzea ikuspegi eurozentrikoari aurre egitea da; izan ere, ikuspegi horrek luzaroan artisautza huts gisa sailkatu zuen. Ez da artisautza bakarrik: artea da, memoria da, ezagutza da eta duintasuna da.

Horregatik, arrazakeriaren aurkako borrokarako, borroka feministarako eta deseraikuntza-prozesuetarako tresna bihurtzen da. Buztina lantzen den bitartean, gai horiek guztiak hausnartu, partekatu eta landu ahal izateko espazio bat sortzen du.

8. VI. Antiarrazismo partekatu jaialdia

2026ko maiatzaren 16an, larunbatean, VI. Antiarrazismo partekatu jaialdia edizioa ospatu zuen ohiko eszenatokian: Bilboko Atxuri auzoko Enkarnazio plazan. SOS Arrazakeria Bizkaiaren Asanbladak antolatuta, ekitaldiak berriz ere espazio publikoa topagune, ospakizun eta aldarrikapen gune bihurtu zuen.

Adierazpen artistiko eta kultural indartsuen bidez, jardunaldiak lurraldean bizi diren pertsona migratuen, arrazializatuen eta ijitoen erresistentzia-modu ugari ikusgarri egiteko balio izan zuen, eta jaialdia borroka kolektiborako ezinbesteko hitzordu gisa sendotu zuen.

Aurtengo edizioan, jaialdiak bere sareak indartzen jarraitu zuen. Goizean zehar hainbat jarduera egin ziren: boxeo tailerra Ane Andikoetxearen eskutik, twerk tailerra Kathia Rainez zuzenduta, Guagua Rezia bere performancea garatzen eta jazzaren doinuarekin musika ukitua Danielen eskutik. Egunerdi alderabazkari solidarioaren etenaldia egin zen, Marmita kolektibo autogestionatuaren eskutik.

“Medicos del Mundo Euskadi” taldearen antzerki aurkezpen batekin, Assamer Banden musikarekin eta Queen Zafinaren Drag show-arekin garatu zen arratsaldeko saioa. Jaialdia amaitzeko, Siwanaba eta Ryder disko-jartzaileek hartuko dute parte. Era berean, adierazpen-espazio berriak gehituta, honako hauek izan ziren kontuan:

Komunitateko Horma-irudi Antirrazista (berrikuntza)

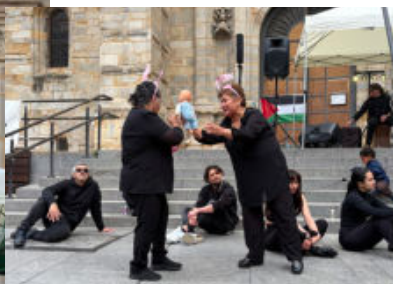
Aurtengo berrikuntza nagusietako bat antirrazismoa ardatz zuen horma-irudi kolektibo handi bat sortzea izan zen. Bertan, parte-hartzaileek askatasunez adierazi ahal izan zuten —hitzen, marrazkien, trazuen eta bestelako adierazpen artistikoen bidez— antirrazismoak bakoitzarentzat zer esan nahi duen. Horrela, emozioz eta esanahiz betetako kontakizun bisual partekatua eraiki zen.

Azoka Antirrazista

Ekonomia solidarioaren eta ikusgarritasunaren ohiko gune bihurtu den azoka honek, beste urte batez, pertsona migratu eta/edo arrazializatuen talentua sustatzea izan zuen helburu. Horretarako, plataforma egokia eskaini zien beren produktu eta artisautza-lan ugari erakutsi eta saltzeko.

Horrenbestez, **pARTEk**atu jaialdia ez da kultura-jaialdi hutsa; gizarte-sarea ehuntzeko espazioa ere bada, non artea eraldaketarako eta erresistentziarako tresna bizi bihurtzen den.

Exposición libre de cualquier tipo de violencia

16 MAYO

6º Festival ComPARTE Antirracismo

11:30 - 13:00
 Ane Andikotera Mukoa (Taller de Bases),
 Luis Plata (Performance),
 Katiñola Rala (Taller de Tzuc),
 Duni X (Fusión musical).

16:00 - 23:00
 Trinitat Bayarri (Fonema de Teatro Mod. Mundo) Teatro,
 Zailina (Performance) Dantz,
 Iñigo Riera (Dantz) Dantz,
 El Simón (Dantz) Dantz.

MERCADO ARTESANAL
 COORDINADO POR
 EL DEPARTAMENTO DE CULTURA

Plaza de la Encarnación,
 Atxuri, Bilbao.

El festival ComPARTE Antirracismo es un espacio de encuentro y diálogo entre personas de diferentes orígenes y culturas. El objetivo es promover la convivencia y el respeto a la diversidad.

9. Zine-foroa: “Ya no estoy aquí”

Diskurtso arrazista eta xenofoboan gorroto-mezuak ikusgarri egiteko eta gorroto-diskurtsoen biktima izan diren pertsonentzako erreparazio kolektiborako esparruan, 2026ko ekainaren 20an, 20:00etan, Mexikoko “Ya no estoy aquí” filmaren proiektzioa egin zen Xake Espazioan, eta ondoren parte-hartzaileekin askari bat partekatu zen.

Filmak Ulises Samperioren istorioa kontatzen du: 17 urteko gazte mexikarra da, eta tokiko kartel bateko kideekin izandako gaizki-ulertu baten ondorioz Estatu Batuetara emigratzera behartuta dago, bere nortasuna gehien definitzen duena atzean utzita: bere pandilla, dantza eta hainbeste maite dituen festak. Herrialde berrira egokitzen saiatzen da, baina laster ohartzen da nahiago lukeela etxera itzuli, Monterreyra, bere familia eta lagunekin egon, Estatu Batuetan bakardadeari aurre egin baino.

Hitzaldiaren dinamizaziorako, bi kide mexikarrek parte hartu zuten: Siania Cobos eta Reina Pino, giza eskubideen arloko politika eta praktikako masterdunak. Elkarrizketa partekatuak aukera eman zien parte-hartzaileei hainbat gai jorratzeko, besteak beste:

- * Beste herrialdeetara migratzean izaten diren kultura-talkak
- * Identitatea eta horren galera
- * Kolonia Regiako ³ kontrakultura-mugimenduaren gorakada
- * Pandillak
- * Cumbia rebajada
- * Drogen aurkako gerraren testuingurua: indarkeria fisiko eta mentala, behartutako erreklutamendua, familien banaketa eta bakardadea

3. Apropiación de la música y cultura colombiana -cumbia y vallenato- por parte de las clases trabajadoras regiomontanas.

Espazio hunkigarria eta topagunea izan zen, non parte-hartzaileek beren sentipenak partekatuz, egoera zailak bizitzearen eta testuinguruak berreraikitzearen eta bere eginez bizitzearen esanahiari erreparaziorako bidea ireki zioten.

ZINE FOROA

"YA NO ESTOY AQUÍ"

Fernando Pries de la Parra

2026KO
EKAINAREN 20A
20:00etatik

XAKE ESPAZIOA:
Bilbo Zaharra Kalea, 17

SARRERA LIBREA Edukiera heste arte	INFORMAZIO GEHIAGO:	488 42 99 96 @osoracionbizkaia
---------------------------------------	------------------------	-----------------------------------

Bizkaia

YA NO ESTOY AQUÍ

CONVERSATORIO

LA REALIDAD QUE VEMOS
DESAFÍOS QUE TENEMOS

Con la participación de:

Reyna Pino. México
(izquierda)

Stanía Cobos. México
(derecha)

Maestras en Política y Práctica en
Derechos Humanos

20/06 20HRS.

XAKE TABERNA
XAKE ESPAZIOA BILBAO LA VIEJA, CALLE 17

10. Ondorioak eta azken gogoetak

Txosten honetan egindako analisiak baieztatzen du sistema kolonialak, arrazismoaren eta beste diskriminazio-modu batzuen bidez gauzatuak, eskubide, baliabide, errekonozimendu eta parte-hartze sozialerako sarbidea modu desberdinean antolatzen duen egitura-sistema gisa funtzionatzen jarraitzen duela. Arrazismoa ez da banakako ekintzen bidez edo gorroto-adierazpen esplizituen bidez bakarrik agertzen, baina egunero errepikatzen da erakundeen, migrazio-politiken, etxebizitza-merkatuaren, polizia-jardunbideen, diskurtso publikoen eta gizarte-harremanen bidez, eta migratuen, arrazializatuen eta ijitoen bizi-baldintza materialak mugatzen dituen egitura eratzen du.

Ilido horretan, Informazio eta Salaketa Bulegoak bildutako datuek erakusten dutenez, eskubide-urraketa gehienen jatorria administrazio publikoak dira, eta agerian uzten dute arrazakeria instituzionala dela oraindik ere oztopo nagusietako bat pertsona migratuek eta/edo arrazistek, batez ere administrazio-egoera irregularrean daudenek, herritarrek benetan erabiltzeko. Erroldan sartzeko zailtasuna, poliziaren indarkeria, administrazio-oztopoak edo zerbitzu publiko jakin batzuk baztertzea ez dira gertakari isolatuak, arraza-desberdintasuna eragiten jarraitzen duen sistema baten adierazpenak baizik.

Prozesu horiek ezin dira ulertu historikoki giza bizitzak arrazaren, jatorriaren edo nazionalitatearen arabera hierarkizatu dituzten logika kolonialen jarraitutasuna aitortu gabe. Atzerriarrei buruzko Legeak, migrazio-kontrolako politikek eta administrazio-kategoriek hainbat eskubide-maila dituzten subjektuak sortzen jarraitzen dute, kolonialismotik oinordetzan hartutako botere-harremanak iraunarazten dituzte eta bazterketa-modu garaikideak legitimatzen dituzte, zuriak ez diren pertsonak mendearen hartzen dituztenak.

Era berean, aldi horretan, ultraeskuineko sektoreek bultzatutako eta sare sozialen eta eragile politiko eta ekonomiko jakin batzuen bidez anplifikatutako gorroto-diskurtsoen gorakada kezagarria egiaztatu da. Narratiba horietan, migratutako pertsonak bizitzaren prekarizazioan, higiezinaren espekulazioan, erakundeen utzikieran eta politika neoliberalen aurrerabidean oinarritutako arazoaren aitzakiatzat erabiltzen dira. Komunitate osoak kriminalizatzeko, arrazakeria soziala elikatzeaz gain, bizikidetzaren demokratikoari zuzenean eragiten dioten zaintza-, bazterketa- eta indarkeria-praktikak justifikatzen laguntzen du.

Egoera horren aurrean, txostenak erakusten du pertsona migratuek, arrazistek eta ijitoek antolatzeke gaitasun handia dutela. Ezohiko erregularizazioa onartzea mobilizazio kolektibo iraunkorrak denboran izan dezakeen eraginaren adibide bat da. Era berean, Bizkaiko SOS Arrazakeriak aldi horretan egindako jarduerak agerian uzten dute arrazakeriaren aurkakoa ez dela salaketara mugatzen, baizik eta komunitatea, memoria, konponketa, kultur ekoizpena eta alternatiba politikoak ere eraikitzen dituela behetik.

Prestakuntza-espazioek, Arrazakeriaren Aurkako Mundialito Mistoak, Arrazakeriaren Aurkako CompARTE Jaialdiak, tailer artistikoek eta talde-gogoetarako espazioek erakusten dute artea, kultura, kirola eta zaintzak tresna politikoak direla, eta gai direla imaginario arrazistak eztabaidatzeko, komunitate-ehuna indartzeko eta erreparazio-prozesuak sortzeko pertsona arrazializatuak jasaten dituzten indarkeria ugarien aurrean.

Txosten horrek, halaber, zurikeria pribilegiozko jarrera gisa kritikoki zalantzan jartzeko eta arrazakeriaren aurkako borroka arrazakeria jasaten dutenen erantzukizun eskusiboa ez dela aitortzeko gonbita egiten du. Arraza-desberdintasunari eusten dioten egiturak desmuntatzeak konpromiso kolektiboa eskatzen du, erakundeak, gizarte-mugimenduak eta gizarte osoa inplikatu dituen, pribilegioen berrikuspen kritikoa, boterearen birbanaketa eta gizarte-harremanen eraldaketa etengabe eginez.

Azkenik, berresten dugu arrazismoaren aurkakoa eta antikolonialismoa gizarte-eraldaketarako proiektu politiko gisa ulertu behar direla, gizarte-justiziari, ikuspegi antipatriarkalari, interseksionalitateari eta giza eskubideen defentsari sakonki lotuta. Ezin da gizarte benetan demokratikoa eraiki, eskubideak jatorriaren, larruazalaren kolorearen edo administrazio-egoeraren arabera dituzten pertsonak dauden bitartean.

Izan ere, berdintasuna, bere forma guztietan, ez da soilik erreforma administratiboen edo adierazpen instituzionalen bidez iritsiko; bazterkeria eragiten duten egiturak desagetea eskatzen du, kolonialismotik eta sistema patriarkaletik eratorritako indarkeria historiko eta garaikideak konpontzea, eta bermatzea pertsona migratuak, arrazializatuak eta ijitoak subjektu politikotzat hartzen direla, beren bizitzetara eragiten dieten erabakien protagonista direla, eta pertsona guztientzako justizian, duintasunean eta benetako berdintasunean oinarritutako etorkizun komuna eraikitzen dutela.

**Zer egiten dugu Bizkaiko SOS
Arrazakeriatik?**

**Arrazakeriren aurkako tailerrak eta
formazioak**

**Arrazakeria apurtzeko sentsibilizazio
kanpainak**

**Arrazakeriaren aurkako pedagogia
baterako doako hezkuntza-materialak**

SOS Racismo - Bizkaiko SOS Arrazakeria

Avda. Lapurdi 7-Lonja
48012, Bilbao

+34 688 62 99 96

bizkaia@sosracismo.eu

sosracismobizkaia.org

Jarraitu gaitzazue!

@sosracismobizkaia

